

ZÁVĚREČNÁ PROMLUVA HLAVNÍHO PŘEDSTAVENÉHO NA 28. GENERÁLNÍ KAPITULE

Drazí spolubratři,

nemyslíte, že k nám skutečně v těchto čtyřech týdnech mluvil Bůh a že mluvil opravdu hodně, i když nemáme kapitulární dokument schválený všemi? Tuto otázku si kladu. Nemyslíte, že k nám Bůh mluvil skrze silný pocit přítomnosti dona Boska, našeho milovaného otce? Nemyslíte, že Bůh mluvil skrze nádherný zážitek bratrství?

Drazí spolubratři, myslím, že všichni uznáváme krásu našeho bratrství, radost ze setkání s bratrem takovým, jaký je. Tyto věci nejsou výsledkem nějaké strategie. Tyto věci jsou plodem Ducha svatého, zralým výrazem Kongregace a těch, kteří mají dnes na starosti život v inspektoríích.

Říkám si také: nemyslíte, že Bůh mluvil v tomto ovzduší víry a poctivosti, v němž jsme rozlišovali a hlasovali? Já si myslím, že ano. Nemyslíte, že k nám Pán promlouval skrze zvláštní ochranu Panny Marie Pomocnice? Já si myslím, že ano. Na této generální kapitule k nám mluvil hodně, i když jsme nedosáhli kapitulárního dokumentu, který by splnil všechny kroky k závěrečnému schválení.

Drazí spolubratři, žádám vás, abyste nenechali svá srdce propadnout zklamání z toho, že jste se vrátili do svých inspektorí před dokončením práce kapituly. Nenechte se tím udolat. Já si myslím, že to není to nejpodstatnější. Máme úvahy které jsme v těchto týdnech sdíleli a z nichž už jsme sestavili první návrh. Všichni máme magisterium kongregace až do dnešního dne, zvláště to z 24. GK, zejména co se týče sdíleného poslání salesiánů a laiků. Máme krásné a programové poselství od Svatého otce ke 28. GK. Tyto prvky rozšiřují náš pohled s pokojem a velkou důvěrou.

Druhá část mé úvahy, která bude, jak sami uvidíte, velice krátká, má být výhledem do budoucnosti. Začnu tím, že vám řeknu, jak hluboce mě dojalo poděkování, kterého se mi dostalo včera večer než jsem vešel do baziliky k modlitbě. Jeden z přítomných kapitulárních spolubratrů z východní Evropy mi řekl: "Milý hlavní představený, chci ti poděkovat za dvě věci: jednak za to, že bylo možné být na těchto svatých salesiánských místech, a jednak za to, že všichni potřebujeme pomoci se svojí identitou: nenechávejte nás samotné." Já jsem tomu spolubratrovi odpověděl: "Za to první ti děkuji, ale bylo to plodem předchozí generální

kapituly, jejího usnesení, které považujeme v mnoha směrech za prorocké, že obnoví, umocní salesiánská svatá místa, srdce našeho charismatu. Toto rozhodla kapitula. Pak teprve mohli někteří z nás udělat něco proto, aby se usnesení uskutečnilo."

Nejkrásnější je podle mě toto: máte se vrátit do inspektorí a říci všem spolubratrům, že tady je domov pro všechny, že tato místa jsou místy našeho charismatického snu, jsou to místa, kde charisma vzniklo, jsou to jesličky, kde se narodili všichni salesiáni světa, protože tady se narodilo charisma. Sem se všichni mohou obrátit, protože mají právo na to, aby alespoň jednou za život pocítili, že jsou zde, ve Valdoccu, doma. Vřele děkuji inspektorovi z Piemontu, který o tato místa pečuje. Slíbil jsem mu a stále mu slibuji, že ho nenecháme samotného ve starostech o tento překrásný odkaz. Je to odkaz celé Kongregace.

Jako druhou věc jsem tomu bratrovi řekl: "Slibuji, že vás nenecháme samotné na vaší cestě k identitě."

1. Toto je první pohled, první výzva, kterou máme: růst všichni ve všech inspektoríích, ve všech oblastech v charismatické identitě, v salesiánské identitě a spiritualitě. To potřebujeme všichni a některé inspektorie a oblasti ještě víc. Dávejme pozor na to, že zárukou silné identity není, když máme nové salesiánské sliby. To není totéž. Musíme zajistit identitu, musíme o ni více pečovat. Mohu vás ujistit, že v těchto letech jsme viděli, že někdy souvisejí drobné i větší potíže s chybějící identitou, jak jsem řekl v úvodní promluvě první den. Jsem přesvědčen, že v programu animace řízení této sekce to bude prioritou. Zajistit charismatickou identitu všech salesiánů. Jak jsem říkal, k tomu abychom mohli říci: "mám celou salesiánskou identitu," nestačí první sliby. Identita je cestou, někdy velmi náročnou, ale je to překrásná výzva, která dává krásu a sílu naší Kongregaci.

2. Druhá výzva našeho programu: vrátit se k donu Boskovi, jak nám navrhoval už don Pascual Chávez v minulých letech. Musíme se stále více vracet k donu Boskovi. A to znamená: milovat mladé. Oni nás prosí, abychom je milovali. A proto, následkem toho, jsme povoláni k přítomnosti salesiánů mezi nimi, mezi mladými. Já tomu říkám "salesiánská svátost" přítomnosti. Není třeba to nějak hluboce teologicky vysvětlovat. Salesiánská svátost přítomnosti. Abychom ušli s dětmi, s mladými jejich cestu, ukázali jim, že je Bůh miluje, že je skutečně naší láskou i láskou pro ně. Být skutečně evangelizátory mladých. Myslím si, že to znamená vracet se stále více k donu Boskovi, dnes je to úkol, je to výzva, i když nezačínáme od nuly.

3. Třetí výzvou je formovat salesiány tak, jak by to dnes dělal don Bosco. Drazí kapitulární spolubratři, podle mě je formace prioritou, ne jakákoli kněžská formace, ale dobrá salesiánská formace. Prioritou a zárukou je pokračovat ve formování formátorů. Musíme lépe pečovat o týmy v našich formačních domech, aby byly skutečně salesiánské a ne elitářské: to je záruka skutečně salesiánské budoucnosti. Žádné zevšeobecňování, ale pravý salesiánský duch. Třetí výzva se tedy plně týká formace salesiánů, jak té stálé, tak především té počáteční.

4. Čtvrtá výzva: sním o tom, že říci dnes "salesián dona Boska" bude znamenat "zasvěcený blázen", tedy salesián, který miluje se skutečně salesiánským srdcem, možná trochu "šíleně", ty nejposlednější. Drazí, jestli se vzdálíme těm nejchudším, bude to smrt naší Kongregace. Řekl to don Bosco, když mluvil o chudobě a bohatství. A já si dovolím dodat: jestli někdy opustíme děti a mezi nimi ty nejchudší z nich, začne úpadek Kongregace. Díky Bohu, že se dnes těší dobrému zdraví i navzdory naší křehkosti! Buďme pozorní k tomuto autentickému "usnesení" kapituly, ne tedy v pravém slova smyslu, protože je to už v našich stanovách: radikální, preferenční, osobní, institucionální a strukturální volba (zkrátka ve všech ohledech, není úniku!) nejpotřebnějších, chudých a vyloučených dětí. Je to prioritní a radikální volba v obraně zneužívaných dětí a mladých, obětí jakéhokoli zneužití, nejen sexuálního: také násilí, nespravedlnosti, zneužití moci. Tento čtvrtý bod je nádherným závazkem, který musíme nést ve svých srdcích. Šestiletí vedené tímto světlem nám přinese mnoho života.

5. Pátá priorita. Myslím si, že nadešel čas na velkorysost uvnitř Kongregace, nejen co se týče peněz, ale především co se týče velkodušnosti a ochoty spolubratrů být přítomni na nových místech, protože zaprvé nás všude volají, hlavně na ta nejchudší místa, za druhé chceme být přítomni a pracovat mezi uprchlíky, což je strašná a nová chudoba, za třetí chceme mít nová misijní místa. Drazí spolubratři, všichni náležíme Bohu a jedné Kongregaci, všichni jsme pro svět salesiány dona Boska. Myslím si, že příští šestiletí bude šestiletím, kdy se toto všechno ještě více stane realitou, v ochotě spolubratrů, ve velkorysých odpovědích inspektoríí, které mají více možností posloužit jiným inspektoríím, třeba pod vedením hlavního představeného a jeho rady, to vše s univerzálním pohledem. A to je moment, kterému máme čelit s obnovenou mentalitou, která musí umět překonávat hranice: ve světě, kde se stávají hranice mnohdy tíživějšími, je naším proroctvím i toto: dokazovat, že pro nás hranice neexistují. Jediná realita, kterou máme, je Bůh, evangelium a poslání.

6. Poslední výzva a už budeme na konci. Mluvili jsme o Salesiánské rodině. V těchto letech jsme pracovali dobře, navzdory únavě některých delegátů pro skupiny. Viděli jsme, že zřejmě ještě nenadešel čas udělat další kroky. Ale Salesiánská rodina spolu s realitou sdíleního poslání s laiky bude cílem a zárukou salesiánského poslání. Nemůže být jen oblastí, kterou se někdo ve svém životě zabývá, jen abychom se trochu kamarádili. Je to podstatný charismatický prvek, který je dnes o mnoho silnější než v dobách dona Boska, protože se za minulých 160 let velice rozvinul. Proto vás zu, abyste skutečně i nadále věřili v Salesiánskou rodinu. Ta není všude v Kongregaci stejná. Někde se už krásně uskutečňuje, jinde se s ní teprve začíná.

7. Několik krátkých závěrů:

a. Všem vám děkuji za dar nové hlavní rady. Je to obnova, kterou máme přijmout s pohledem víry. Myslím, že jedním z krásných plodů této kapituly, jako tomu bylo vždy, je tato rada. Jsem přesvědčen, že jako Rada máme hluboký pohled víry, touhu po silné věrnosti Pánu a donu Boskovi, s velkým plánovacím potenciálem. Zbytek jsou všechno věci, které dokážeme našimi schopnostmi, našimi vztahy a s dary každého z nás. S hlubokým pokojem vám za tuto novou Radu děkuji.

b. V těchto dnech jsem přemýšlel a myslím si, že hlavním úkolem při animaci inspektoríí bude pro hlavního představeného animace duchovních cvičení pro oblasti, nebo pro konference v oblastech, pro inspektory a členy inspektoriálních rad, abychom předali dál výsledek 28. GK, velmi speciální kapituly, a čelili společně velkým výzvám, které se před námi rýsují.

c. Děkuji vám ještě jednou za pevné společenství mezi námi.

d. Toto je velká naděje, kterou chováme a o níž jsme skálopevně přesvědčeni: snažme se obohatit církve darem salesiánského charismatu pro spásu mladých.

Drazí spolubratři, z celého srdce děkuji!

Don Angel Fernandez Artime
hlavní představený